

ZIAR POLITIC INDEPENDENT
APARE SĂPTĂMÂNAL

Director: ION JELECUTEANU

Redacția și administrația:

ARAD, Strada Eminescu Nr. 20.

Abonamente:

Pe un an 160 Lei
Pe șase luni 80,
Pentru instituțiuni și autorități ... 500 ,,

525 m. Jurnalul Cultural A. R. A.

Înainte

Exemple triste

De săptămâni de zile, presa noastră ne relatează fel de fel de surprize în afacerea ce-a căzut pe urmă pe ecranul României: exerocheria cu devizele belgiene. Ca într'un film de cinematograf, unde eroii se traversează în atâtea poziții și născocesc atâtea peripeții, încât mintea omenească nu le poate da crezare, așa ne trec prin față, azi, cavalerii infectelor afaceri săvârșite în deplină organizare, cu eroi din așa zisa societate suprapusă și cu subiecte din viața noastră politică.

Stai buimăcit și nu-ți vine să crezi, dacă cele ce se spun în exerocheria cu devizele s'au putut aievea întâmpla, sau dacă fantezia cronicarului n'a căutat mai mult să distreze pe cetitori, acum în sezonul de vară, când gazetele sunt mai lipsite de subiecte.

Stai incremenit de cele ce se pun în cărua unor persoane, cu poziții înalte în Stat și cu responsabilități morale față de istoria acestui neam. De oameni cari, prin faptul că ocupă mari funcțiuni în țara aceasta, n'ar trebui nici să șoptești vre'odată că se coboară până la disprețul de-a sta la masă cu indivizi de proveniență suspectă. Nu te uimește faptul că un vasilescu oarecare, potcovar sau analfabet și cu un nacht de origine străină, vor se dea »lovitură«, ca o bandă de pradă la drumul mare, ci că un guvernator al primului institut financiar din România, un vicepreședinte de Senat și un ofițer de poliție s'au coborât până la o colaborare cu acele elemente dubioase, pentru comiterea unor exerocherii cari să le transforme complect caracterul și sufletul în simple figuri bestiale.

Mai ieri, faimoasa afacere Skoda, ne-a desvăluit o serie întreagă de potlogării, scoțând la iveală vinovați cari asemenea, vasileștilor de azi, au fost cuprinși de un apetit nebun de îmbogățire. Fără să fi avut pe Dumnezeu în conștiințele lor, fără să fi avut un

strop de caracter, în ei, oamenii aceștia din straturile educate, au furat Statul, au înșelat lumea și și-au agonisit mari averi. Și privind la ei, fie că-i ghicești sau nu, vezi că nu-s loviți de nici o remușcare sufletească și parcă previn lumea: că așa este bine. Pe pământ nu-i nici o pedeapsă, iar în lumea cealaltă nu cred!

Iată educația ce se dă generației de azi a țării. Exemple din cari cei ce vor fi investiți cu titluri publice, să poată învăța. Căci putregaiul prinde, se intensifică repede și-și altoește rod.

Cum să nu prindă, când sancțiunile sunt așa de vitrege cu indivizii descoperiți și tratamentul față de ei a unei epine publice ca cea a noastră este așa de dulce? Aproape că lumea-i aprobă, că regretă că nu și-au putut aranja până la desăvârșire crima. Nu contează că o instituție publică pierde; că societatea, statul este păgubit.

Legea este făcută pentru o au; fi respectată, iar intervențiile în folosul celor ce au îndrăznit să caute peste litera ei.

Din atâtea afaceri descoperite, după războiu, care ne-a trimis la ocnă pe vre-unul?

Iți face impresia că pe acest teren se întinde un putregai, care crește zi de zi își arată tot mai mult colții.

Din intinsul ei strat, ca mâine vor apare alte panamale, se vor da la iveală alte afaceri cu senzații catastofale. Și, vor trece și aceste ca cele din trecut, valul uitării acoperindu-le, ca pe un fapt divers strecurat șiret printre rândurile de gazete.

Cetiți ziarul „ÎNAINTE” și „Gura Satului”

Ziarul „ÎNAINTE” se trimite gratuit până la 1 Octombrie a. c., tuturor prietenilor și abonaților noștri.

Ion Jelecuteanu

PUNCTE DE I

Valachiștii din Arad

Cei unsprezece (e vorba de cei din Arad) valachiști se organizează. Duminică și'n sărbători pleacă prin sate și »vestesc masselor evanghelia națională«. (Cel puțin așa afirmă un diurnist de-al lor) Succesul e colosal. Bieții oameni, le promit în față, iar după ce pleacă se crucesc și se minunează, întrebându-se între ei: n'or fi mâncat domniiăștia ceapa ciorii de se sfărtecă atâtea și ne mințesc atâtea.
— Și despre aceasta se vor convinge cei unsprezece valachiști când vor veni alegerile!...

Milioanele

La o întrunire național-țărănistă, un orator și-a încheiat astfel cuvântarea: »Lupta noastră continuă hotărâtă, fără șovăire și cu sprijinul milioanele

de țărani«. Credem și noi, dar rugăm să ni se spună nu cumva o fi întors, cu sprijinul zecilor de milioane de lei agonisite din exploatarea țărănișmului?

Care-i adevărul?

Fostul fotograf de tristă celebritate: Episcopescu, și-a schimbat cojocul.

Un fapt divers, care n'ar avea nici o importanță, dacă ziarurile nu l-ar fi prezentat ca pe un »politician« de mare vază, care, nemulțumit(?) de acțiunea partidului georgist, peste noapte, a trecut la cel dinist, cu încă câțiva de teapa lui.

Numai că reprimirea acestor parveniți, — nu este tocmai așa
Au trebuit bieții oameni să plece, că li s'a dat cu piciorul în... spate.
Acesta-i adevărul!

Ivalah

În zodia naționalismului artificial

În val-vârtejul vieții de toate zilele se pot observa unele lucruri nu tocmai frumoase, dar rentabile pentru unii, manopere demne de iliciter, menite să-i cocoțeze în vârf de par pe accia, cari au sfinți la Ierusalim, sau se știu linguși, știu peria frumos, apucături, de cari nu fiecare individ știe să uzeze și cari în fața unora trec drept mărșă-venii, pe-când unii le privesc indiferenți și le aprobă chiar.

Astfel, indivizi nepregătiți au ajuns în bază de afinitate, sau prietenie în posturi, pentru cari singuri recunosc că, nu sunt nici copii, nici apți, dar treaba s'a făcut și merge, până-când se încurcă de-așa, încât e nevoie de altă intervenție, de mutare în alt post.

Acești privilegiați ai sorții știu cum să-și asigure stabilitatea, cum să-și câștige simpatii și la alte partide, pe când alții, fără șanse, fără sfinți și afinitați, sunt trași-impinșii tuturor ocaziilor, sunt țapii ispășitori, cari trebuie să sufere și în locul privilegiaților potențați prin farmece și descănțece, între cari sunt și de-aceia, cari au ajuns în pragul pensionării și încă nu știu ce este în realitate o mutare în interes de serviciu, n'au suferit nici o pedeapsă disciplinară, căci dacă s'a întâmplat vre-odată să-și scoată dracul coarnele de sub rădăcină, a fost cine și cu ce să-l mulcomească.

Trecutul nu mai valorează, nu mai cotează la bursa omnipotenței, care se orientează după sprânceana și după prezentul actual. Astfel indivizi, cari au adus un aport real în lupta gloriosului trecut de înfrățire și unire, sau și-au jertfit sănătatea în epoca de tranziție, făcând administrație pe dibuite, iar mai târziu, au gustat toate bunătățile încercărilor de unificare administrativă și legislativă și cari azi sunt destul de bătrâni și cu sarcini familiare destul de grele, — au fost clasați la dosarul uitării, sau infierați cu o pecete inventată anume și reduși la tăcere, ca în locul lor să poată fi avansați fără vre-o normă, nepoții, verii, frații, cumnații, prietenii și simpatiiile și asta se cheamă administrație, despre care se afirmă că, se face după anumite norme legale.

După-cum politicianii, cari din moment ce s'au cartelat chiar și cu inimicii țării și ai națiunii, suprapunându-și interesele momentane unor sentimente, cari mai înainte poate le făceau fală și renume, au trecut în faza sentimentelor artificiale și a convingerilor de interese, și privilegiații potențați sunt nevoiți să se acomodeze împrejurărilor ce li-s'au creat tot pe cale artificială și să devină un fel de unelte fără valoare și mai pre-sus de toate, fără conștiință națională. Cari știu doar atâtea, că: »Banul e ochiul dracului« — pentru bani și situație se încuserece și cu dracul, numai să-și creieze stabilitatea, de care știu că au nevoie, iar în schimb, cei reduși fără scrupule și înșelați de atâtea speranțe spulberate, sunt sortiți să-și schimbe întregul caracter, sau apoi să rămână buni condamnați în situația în care se află și care poate dura la infinit.

Sunt oare sănătoase aceste machinațiuni?

Nu se poate deduce că, mângăind dracii pe pereți, vor apare la un moment dat, iar dreptul omului va tinde să se impună singur?

Oare nu impilația, sărăcia și mizeria au creat curente subversive, — au alimentat anarhia etc.?

Oare omul bestie nu se creiază pe cale artificială, prin omorarea simțurilor nobile din individ?

Cel mai nesănătos curent este naționalismul artificial, care îl știe orbi pe individ, care mistue naționalismul adevărat și care sapă necontînuu la prăpastia ce se creiază în mod invizibil, dar sigur la temelii Statului și a unității noastre naționale, deci flagelul devenit epidemie, trebuie combătut fără întârziere și fără cruțare.

...Epidemia supralicitărilor a pătruns în toate unghiurile văzute și nevăzute de civilizație și arbitri, a devenit un fel de imperativ, o uncaltă în lupta pentru existență și prinde teren tot mai mult, — căci povestea e frumoasă și mai ales tineretul, o ascultă cu gura căscată. O ascultă și o și crede, mai ales dacă nu se mai poate face reconstituirea faptelor petrecute și trebuie să creadă și să presupună că, la toate răspântiile, la toate colțurile de garduri cresc eroi și martiri, căci res-
(Continuare în pag. II-a)

Teroristul din Curtici

Comuna aceasta de graniță, deși cu notabilități proeminente, trebuie să fie spaima unui terorist care, — spre deosebire de cei cu faimă, prinși și zugrumați după comiterea vre'unei crime, — vânează și azi, liber, după oameni, și ce e mai caraghios chiar în numele autorităților comunale.

Înarmat până'n dinți, cu baston vârsat în fier și cu șapcă de polițmaistru Ioan Munteanu — așa se cheamă cel ce terorizează, în numele autorităților din Curtici — își continuă obiceiurile, după ce ca o bestie flămândă, a sfărtecat trupurile unor locuitori de-acolo, pentru care și-a făcut un mic stagiu în inchisoare. Sub protecția unui notar cu piese scandaloase, eliminat singur din fruntea comunei, sub grațiozitatea gentlemanului reprezentant al națiunii, sub controlul jandarmului și poate cu aprobarea analfabetului agent politic, sau cine știe sub ce impulsțiuni egoiste, teroristul Munteanu pune sub călcăiu o comună întreagă.

Bea zilnic în cărciuane își toarnă stravă în vine, ca să aibă curajul altor crime. Căci și acum, bestia plătită cu banii locuitorilor pe cari trebuie să-i respecte, amenință cu bătaia și dă avertismente contrariilor săi.

E o rușine pentru cei ce-l mențin pe acest guard mai departe în post și se slujește de el. Ba e mai mult o solidarizare a lor, cu teroristul ce-a cecopârțit oameni și a înfundat pușcăria, condamnat pentru ultraj și cu proces care, cu siguranță, îl va trimite la ocnă.

Dacă nămila, sau D-zeu știe ce-o fi părintele comunei Curtici, nu se poate despărți de serviciile unui bicher și ticălos, măcar superiorii lui să-l îndepărteze!

Să o facă cu-n ceas mai de vreme, căci pentru acest caz vor avea mult de regretat...

Vom vedea!

Toma Calvia

(Continuare din pag. 1-a.)

pectivii laudaroși de-obiceiu au diaree la limbă, adică sunt buni oratori și se pricep a îmbăta mulțimea cu apă rece.

Dacă un individ s'a aflat în timpul războiului în Vechiul Regat, fie-că a fost soldat, sau era galben încă pela gură și purta fanionul familiar la partea posterioară. — nu se poate să nu fi luptat la Mărăști, Mărășești, Oituz, nu se poate să nu fi trecut Carpații (ca voluntar), să nu fi săvârșit fapte eroice din cele mai fantastice și nu care cumva să-l contrazică pe un astfel de erou, căci ți-ai aprins paie în cap. El îți face istoricul luptelor respective, la amănunte, citează nume de comandanți existenți, sau neexistenți și la fine mai adaugă: »Mie-mi spui? Parcă n'am fost eu acolo?« Fiind vorba de: »Mie-mi spui?« — să facem o mică paranteză. Era în anul 1916 când armata română se apropia de Sibiu. Într-o seară privind de pe-un deal pitorescul exploziei grenadelor, aveam între noi și un unchișor, care din tinerețe a trăit prin Vechiul Regat și numai rare-ori se abătea pe-acasă. Moșul era un minciunos cu renume. Vorbind despre înaintarea trupelor române, discuția a trecut și la războiul din 1877 și ori de câte ori se ajungea la o fantă măreață: luarea Grivitei etc. etc., bătrânul nu se lăsa mai pe jos, ci ne trântea câte-un: »Mie-mi spui? Parcă n'am fost eu acolo?« Din vorba în vorbă l'am descusut mai de-aproape pe moșul erou, care la urma urmei a deviat, trădându-se că, în viața lui n'a fost militar, nici n'a avut o armă militară în mână, deci printr-o măturisire involuntară, dar sinceră a dăruit toate minciunile construite în decursul serii respective, fără a avea noi vre-o posibilitate să le verificăm veracitatea.

Acești manechini ai halucinațiilor prozii, trag o dungă neagră peste faptele adevăraților eroi, cari au luptat de fapt pe fronturile respective, iar localitățile istorice anuntite, au ajuns să fie prea des ironizate, ca prin ironie să mai fie trasi puțin de mână respectivii guralivi, crescuți după război, cum cresc ciupercile după ploaie.

Alți minciנוși, de alt calibru, au condus armatele române prin munții Făgărașului, pentru care ispravă au și fost urmăriți de jandarmii unguri. Au condus pe mama supărării, căci în cele din urmă te trezești că, au fost mai multe călăuze, decât soldați și-apoi atâta nevoie de călăuzit vor fi avut armatele, încât să recurgă la serviciile ori-cărui necopt, care până atunci poate-că nici n'a umblat prin munți? Dacă vor fi fost de fapt câteva călăuze adevărate, ele nu-și mai bat pieptul, ci stau mai în umbră, cu conștiința împăcată că, au adus un serviciu idealului milenar.

Mai avem fosti martiri, cari voină să se îmbogățească mai repede, profitând astfel în urma războiului, pentru care ei nu erau apti, sau chiar apti, erau dispensați de mobilizare. — au făcut cămătărie, sau dând altă destinație alimentelor distribuite pentru locuitorii comunelor respective, au fost prinși cu ocazia mică și așezați la răcoare. Astăzi toți sunt fosti întemnițați politici și fiecare știe inventa ceva ca să-și dovedească această calitate și să o acopere pe cea adevărată, care nute mai urât, ar primi fără să rosească măcar, decorații și ori-ce fel de ofrande naționale, dacă li-s'ar da. Unii se vor fi improprietărit în baza dispoziției de prioritate garantată prin lege pentru adevărații întemnițați politici, cari n'au prea bățut la ușă cerând drepturi, ci au așteptat să li-se dea drepturile bine-meritate, cari, însă întârzie prea mult.

Fostii ofitieri în armatele roșii, adevărații călăi ai românilor din apropierea frontierei de Vest, au ajuns la situații strălucite, sau în slujbe grase, mai de parte, sau mai aproape de frontieră și azi se lăfăiesc, căci trecutul s'a învăluit în negura uitării românești, iar dacă sunt de-aceia, cari i-ar putea identifica pe călăii respectivi, se jenează sau se tem să o facă și astfel trădătorii respectivi nu numai că rămân necreduși, dar fac pe barosanii, căci sunt în slujbe grase, deci le taie bri-ceagul.

Invalizi de război se numesc toți aceia, cari au putut ajunge la un bilet de reformă, care și dacă nu le dă

dreptul la pensie, le dă barem la carnea CFR cu reducere de 75% și mai câte-o slujbă, sau i-a improprietărit pe baza dispozițiilor de preferință. Cunosce un invalid, care a prins pești din Mureș cu grenade de mână, fiind în concediu și în urma unei explozii neprevăzute, a rămas invalid de 4 degete, iar astăzi are bilet de reformă și a primit cam multă pensie până în prezent. Un altul, fiind în concediu, acoperind cu șindriile casa popii din acea comună, într-un moment de neatenție a căzut de pe acoperiș și și-a fracturat un picior. Și acesta e invalid cu bilet de reformă și dacă n'a primit pensie, a primit barem ajutor. Altul a fost rănit la mâna stângă, cu care acum lucrează ca și cu dreapta, însă când e chemat la reformă, face câte-o săptămână cură, ținând mâna în apă cu paie fierțe zilnic, din motive, pe cari el le cunoaște mai bine. Are carnet pentru toți membrii familiei și călătorește aproape zilnic, căci s'a făcut omul comerciant. Câți sunt apoi de aceia, cari au tras singuri prin păine, ca să-și zboare vre-un deget de la mână, sau picior și azi sunt invalizi, cu sau fără pensie! Folosind medicamente, cari să-i scape de împărțirea în marș, sau dela front, între cei cari n'au murit în urma experimentărilor, sunt foarte mulți, cari au rămas cu defecte mai mici sau mai mari și mulți dintre ei s'au clasat ca invalizi.

Văduvele de război, în marea lor, majoritate sunt remăritate, legal, — sau prin concubinaj, însă primesc pensie, se plâng, că e prea mică și reclamă, dacă nu o primesc regulat.

Voluntari sunt toți aceia, cari s'au înregimentat în batalioanele respective, în Rusia, sau Italia, ca să vină acasă, fie-că au mai tras undeva vre-un foc de armă, sau nu. Unii recunosc singuri că, au fost recrutați fără voia lor, ba chiar amenințați s'au decis să se înregimenteze într'un batalion, unde apoi au trăit mai bine decât în lagăr.

Avem I. O. V. cu situații strălucite, cari nu se jenează a primi pensia cât de bagatelă, numai pensie să fie.

Datorită politicii parazitare de interese și afinități, această plagă a rămas atâta vreme în picioare și va mai rămânea până cine-știe când, căci orbii de tradiționala nepăsare și aglomerăți de presupusele și de multe-ori inexistentele afaceri de interes obșteșc, jongleurii își pierd echilibrul sufletesc și simțământul național, atunci, când ar fi mai chemați să implante bistoriul în buboiul răscopt și să curățe gunoiul, punând la locul lor pe toți parveniții, pe toți cocotații și căutând cari sunt meritele, care este trecutul acelora, cari prea și-au știut bate pieptul în numele naționalismului, la toate colțurile de garduri, iar după-ce se va face această purificare, adevărații martiri și eroi, rămași cam puțini, vor putea fi răsplățiți pentru jertfele ce au adus pe altarul adevăratului naționalism, din ceia-ce va trebui să restituie lichelele, cari s'au înfruptat din ofrandele naționale atâta vreme și s'ar mai înfrupta fără remuscări, căci le place ciolanul.

Am mai avea o datorință sfântă către țară și către națiunea al cărei renume a fost călcat în picioare de Skodiști și Boiști, de șperțari și de samsari, de nepoți cu neamuri mari, de Tomesti de Dumitresti, de spionii ungurești, — anume, ca după identificarea celor cari s'au îmbogățit peste noapte, pe căi necinstite și în numele idealului de care au fost cuprinși atunci, când supralicitându-i pe alții, s'au impoțonat în demnități, de-unde au ciupit de au fript. Pentru aceștia nu sunt suficiente celulele confortabile ale Văcăreștilor și Jilavei, ci ar trebui un stâlp al infamiei, sau apoi o furcă de spânzurătoare, ca să se dea odată de știre că, bunul țării nu-i de jaf, iar hoții și au reședința în codri și nu în birouri cu fotolii!

Nar fi târziu, dacă ne-am trezi măcar în ceasul al doisprezecelea! Nar fi târziu, dacă s'ar ivi, măcar mâine, un adevărat bărbat de stat, fără interese personale și fără neamuri, care să impună o altă linie de conduită întregii noastre politici, prin care fapt demascându-se fariseismul multora cari s'au perindat în jurul putinei cu brânză, se vor deschide ochii mulțimei, care va ști să-și spună verdictul pentru viitor.

A. Ditu

Cronica învățătorilor

Asociația învățătorilor din județul Arad

Ce este și ce trebuie să fie

III.

În articolele precedente am scris despre situația de azi, a învățătorilor din județul și orașul Arad. Adică am stăruit mai mult asupra atmosferei din Asociația învățătorilor, în urma conflictelor dintre cele două tabere răsvrătite.

Să vedem acum rezultatele practice ce ne-a adus Asociația prin activitatea membrilor ei de până acum, sau ce este, în realitate, Asociația județeană și ce va trebui să fie ea pe viitor, dacă ținem să ne avem organizația noastră profesională.

Știm bine că, Asociația învățătorilor din jud. Arad, este o secție a Asociației Generale a învățătorilor din România. Face parte, deci, din marea armată profesională — unică — din țara întregă, de sub președința valorosului conducător d. D. V. Teu. Această secție, e compusă din toți învățătorii din județul și orașul Arad, numărând peste 700 de membrii. E condusă de un comitet, în frunte cu președintele ei, — un foarte apreciat și distins învățător, ieșit la pensie — care are toată răspunderea morală și materială. Acest comitet expiră în acest an, adunarea de azi trebuind să aleagă altul, după cum se știe. Asociația mai are și o mică avere: Casa Învățătorilor din Arad. Ea editează și o revistă: »Școala Vremii«. Tot în cadrele Asociației funcționează și o Bancă populară, precum și o asociație de ajutor.

Precum se vede, o instituție, ca ori care alta, și care funcționează normal, cu slujbașii ei cari fac administrație, încasează cotizațiile și convoacă anual adunarea generală la cari participă membrii — mai mulți, sau mai puțini, după împrejurări — pentru a discuta câteva probleme de ordin cultural și a face propuneri ce rămân pe vecinicie îngropate în procesele verbale. I-a rândul lor subsecțiile, cu comitetele lor în câte două ședințe pe an, toamna și primăvara, în care se desbat aceleași probleme și la cari din lipsă materiale, asistă foarte puțini membri.

Iată activitatea învățătorilor, cu rezultatele practice ale Asociației din Arad. Iată ce este secția Asociației Arad!

Dar, în numărul trecut al ziarului, spuneam că o rază îmbucurătoare pare a se ivi prin faptul ca deja membrii încep a se interesa de mișcarea Asociației și pun deosebită atențiune pe activitatea prestată de conducătorii de azi. Atâta, însă, nu-i suficient!

Și așa, după cum noi, cei ce suntem la acest ziar, ne facem datoria, fără a urmări scopuri intime sau pricopsiri, să-și facă toți membrii pentru înaintarea și susținerea corpului didactic din acest oraș și județ.

Eu, care am luptat din adâncă convingere la realizarea idealului nostru, la Alba Iulia, fiind alături cu aceia ce au realizat unificarea Asociațiilor învățătoarești, m'am sacrificat și m'am jertfit pentru prosperarea și ridicarea Asociației Generale, trebuind să duc o luptă titanică contra acelora ce propagau și susțineau regionalismul, am înțeles că trebuie să lupt până la sfârșit, ca învățătorii români, de pe întreg cuprinsul țării să fie organizați într-o puternică Asociație, să trăiască într-o armonie și solidaritate deplină.

Or, nu aceasta m'a determinat și acum să intervin în cearta izbucnită în sânul Asociației din Arad? Nu mi-am exprimat punctul de vedere, în articolul precedent, susținând: formarea unui nou curent în sânul corpului didactic din acest județ, care să restabilească ordinea, să înfrunte o disciplină de fier și să introneze armonia

între colegi? Nu pentru acest scop a dat ospitalitate atâtor condee să scrie în ziarul meu? Nu pentru realizarea marelui ideal învățătoresc; pentru apărarea nevoilor și intereselor noastre am întemeiat acea frumoasă și apreciată toaic »Gazeta Învățătorilor«, acest organ fiind promotorul mișcării în acest județ?!

Fără să fi beneficiat, eu, sau prietenii mei de pe urma acestor inițiative nobile, ci numai încălziți de dorința ca a vedea visurile noastre împlinite.

Cu toate acestea, nu-i destul ce-am făcut până acum, nici noi, dar mai alinați învățătorii din Asociație. — Mi se va imputa, poate, că n'alte județe nu se face nimic. Un motiv nebazat și ne-serios.

Căci secția Asociației din județul Arad, trebuie să fie între primele secții ale Asociației Generale!

De azi înainte să ne punem toată forțele ca să devenim cea dintâi organizație pe țară.

Cu mijlocele ce le-avem, cu bunele elemente și cu concursul celor cu experiențe putem realiza și aceasta.

În județul nostru, cu o mișcare învățătoarească tradițională, — înainte de războiu — cu un teren așa de prielnic și cu posibilitățile materiale ce ne stă la dispoziție, putem realiza adevărată Asociație profesională, care să înlătuiească dezideratele și scopurile pentru care a luat ființă. O asociație modernă plină de viață, cu membrii activi și convinși cari regăsiți într-o puternică celulă, să devină o forță de valoare.

Iar, pe viitor, Asociația noastră, să treacă dela pasivitate la activitate. Dela birou și administrație, pe timpul realizării.

Casa Învățătorilor, cu avantajele ei Banca, etc., să fie serios sprijinite. Să avem în vedere ridicarea unui sanatoriu în munții din Apusul județului pentru membrii suferinzi; excursiuni coruri, intervenții utile, etc., toate puncte din programul ce trebuie realizat în cadrul Asociației.

Iată ce va trebui să fie pe viitor Asociația învățătorilor! An de an, în darea de seamă să însemnăm un nou succes și să dăm dovezi că suntem vrednici de împlinirea utilă, nu numai de vorbe. Atunci, generația de mâine urmașii noștri în apostolie suntem siguri că în loc de blesteme, ne vor bine cuvânta și vor zice: această Asociație în anul 1935, porni-o la pas hotărâtor.

Ion Jeletcaneanu

Apelul nostru!

In vederea alegerilor de azi

Adunarea generală a Asociației învățătorilor din orașul și județul Arad, ce va avea loc în 4 August, c., va trebui să aleagă noul comitet pe un period de 3 ani.

După cum am făcut propunerea în nr. trecut al ziarului nostru, pe lângă listele de candidați care se vor depune de cele două tabere contrare, noi vom depune o listă neutră.

Din răspunsurile primite dela foarte mulți învățători, precum și din aprecierile noastre, am căzut de acord asupra persoanelor cari să figureze pe această listă. Sunt persoane de toată încrederea și toată stima, cari vor fi demni să reprezinte corpul didactic primar de aici.

Cei mai mulți colegi, însă, ne-au scris să nu publicăm numele celor ce vor figura pe lista neutră, aduându-se aceasta la conștiința numai în adunarea generală. Ne supămei voinții lor.

Suntem siguri, că învățătorimea arădană, conștientă și cu răspundere față de viitor, nu poate să fie decât alătura de noi, sprijinind lista neutră a învățătorilor cari vreau pace și înfrățire în sânul corpului didactic.

Înainte, pentru solidaritate!
Trăiască lista neutră!

PAGINA NOTARILOR

Neajunsuri administrative

În baza dispozițiilor legii pășunilor au luat ființă în anul 1928, au funcționat și pe alocuri mai funcționează și astăzi, asociațiile de pășuni, numite și composesorate urbariale. Secretarii acestor asociații, în lipsă de alți intelectuali cunoscători ai legii contabilității publice etc. la sate, — au fost în cea mai mare parte, — notarii comunali, cari pentru acest serviciu special, primeau o remunerație, variind între 2—800 Lei lunar, până când în iarna trecută, în baza legii cumulului, li-s-au luat declarații de optare la funcția de notar, sau la cea de secretar urbarial. S'a aflat deci că, pe lângă leafa bagatelă, ciuită de proprii și neplătită regulat, notarii mai primeau o leafă de invidiat, pentru servicii reale adunase unei organizații locale, care funcționa în bază de lege și care nu avea de unde să și cumpere un alt secretar contabil, atunci, când a recurs la serviciile notarului comunal, care de voie, de milă, sau de silă, a primit această demnitate vexatorie și nerentabilă.

Ceva mai târziu, prin deciziunea ministerială No. 1323 din 19 Martie 1935 s'a dispus înființarea de eforii comunale de pășuni, adică s'au trecut asociațiile de pășune sub un fel de deghizament, cu altă numire și funcționând în baza unor norme speciale, iar notarului i-s'a impus atribuția de secretar al eforiei, fără vre-o remunerație.

În urma acestei dispozițiuni și la comunele, unde în trecut era numai pășune comunală, care se administra de primărie și avea o gestiune comună cu administrația generală comunală, a trebuit să ia ființă un fond special al eforiei locale, asupra căruia trebuie să se conducă o contabilitate mai răpitoare de timp și mai compusă decât cea comunală din trecut, căci la fondul acesta sunt mai multe organe de control.

Concomitent cu înființarea noii organizații locale, s'a dispus în mod deghizat, adică indirect, ca după posibilitate, să nu mai funcționeze și composesorate, acolo, unde funcționează eforii, deci și contabilitatea composesorală, privitoare la averea imobiliară arabilă etc. s'a trecut sau se va trece asupra eforiilor, a căror contabilitate se va complica deci și mai mult, deci îi va da notarului și mai mult de lucru gratuit, împreună cu responsabilitate.

Văzând sarcina nouă și gratuită, prin care se dublează lucrul de până-aci al notarului, omul se vede nevoit a face o revizuire a formalităților și a propune o simplificare a întregii contabilități împănată în timpul din urmă cu niște dispozițiuni speciale și formalități de puțină valoare, dar răpitoare de timp și costisitoare.

Între altele se pretinde pentru fiecare ordonanță de plată un referat, apoi cercetarea primarului către notar și avizul notarului. Modelul e frumos, iar imprimatul costă 80 bani. Referatul îl face notarul, căci cine mama supărări să-l facă, apoi mai face și cercetarea primarului și în urmă și avizul, cari toate sunt un fel de mecanică, după un fapt împlinit, căci angajările se fac de obicei fără întrebarea notarului, iar ordonanțările și achitățile la fel și aceasta pentru-că unii primari și se mai dau și instrucții speciale, chiar de către autoritățile chemate a le da instrucțiuni sănătoase. Astfel în

zadar mai complectăm referat, aviz, etc. în fața faptului împlinit.

Avizul notarului e necesar, pentru-că-l impune art. 52 din L. O. F. L. iar dacă e necesar, trebuie să se țină cont de această împrejurare și să se dea mai întâiu de toate instrucțiuni categorice în acest sens, iar după aceea să se admită o prescurtare a întregului parastas, în felul, ca prin o clauzulă să se poată cere și acorda avizul, cu un sigil cu text prescurtat, care ar putea conține următoarele: »Voim să cumpărăm..... rugămă cuvenitul aviz..... primar«. (iar avizul) »Se (sau nu) se poate cumpăra..... notar« — căci se știe că, notarul trebuie să-și dea avizul scris în baza art. 52 din lege și dacă îl dă, fie pozitiv, ori negativ, și răspunde pentru el, prin urmare formulele birocratice sunt menite numai să răpească timp și bani, dar nu-l scuză pe nici-un gestionar de răspunderea ce o are ca manuator de bani publici și dacă nu-l scuză, de ce atâta ceremonie, de ce atâta îngrădire de lucru și hârtie, chiar și la angajarea cea mai bagatelă?

Ar fi la locul său, să se sesizeze despre acest deziderat și Asociația Notarilor din județ, să dezbătă chestiunea și să facă propuneri concrete și sănătoase, pentru simplificarea întregului aparat administrativ, nu numai a celui de contabilitate, ca să nu se piardă timpul și energia împlinind formalități, cari ar putea fi simplificate, sau chiar abandonate. Iar, dacă nu se poate abandona nimica, s'ar impune un lucru și mai frumos și anume: acordarea unei puteri de muncă în plus pe lângă fiecare notariat, ca astfel să se poată plasa o bună-parte dintre absolvenții școlii de notari din Arad, cari după-cum știut este, șomează în corpore, și de plasarea lor ar trebui să se îngrijească în prima linie școala respectivă. Dacă se ține cont de faptul că, acești șomeri intelectuali, excluși dela drepturile ce le-a garantat regulamentul de funcționare a școlii respective, în baza legilor ce erau în vigoare, ar ocupa posturi și pentru 1000—1500 Lei lunar, după aglomerația de formalități li-s'ar putea creia și lor o posibilitate de existență, chiar și între împrejurările anormale în cari ne zbatem, voind să realizăm economii în ruptul capului, — măcar storcându-le din stâncă și aceasta cu atât mai vărtos, căci în bugetele comunelor sunt luate atâtea și atâtea subvenții facultative, devenite obligatorii, prin faptul, că sunt impuse sau înscrise cu roșu, cari suprimate măcar în parte, s'ar putea asigura un viitor cât de plăpând și pe seama acelor năpăstuiți, cari au avut nenorocul de a nu se fi născut bozași și a se dedica unei cariere, atunci, când s'au luat măsuri speciale, pentru plasarea licențiaților șomeri în slujbe, pentru cari s'au pregătit ei.

Urmează un alt deziderat. Anume remiza de încasare, garantată de două lei în vigoare, se șterge cu nemiluita din bugete, iar când ajungem la prescripțiuni, se caută țapii ispășitori, cari nu pot fi alții, decât notarii. Un drept garantat prin lege, nu se poate trece cu vederea de dragul economiilor și a intereselor locale, mai ales atunci, când cauza are două ascuțisuri, căci la răspunderea finală va ajunge acela, care a abuzat de legile respective, fie-că pentru ușorarea sarcinei localnicilor, cărora le place să nu plătească la timp sarcinile comunale etc., fie-că,

O rectificare pentru mai mulți

Am citit nu numai odată informațiuni eronate, ce se dau cu scopul de a scădea prestigiul anumitor persoane, — totuși n'an ripostat, așteptând rectificarea de rigoare dela cel care a servit știrea tendențioasă, însă n'a mai urmat vre-o clarificare, sau rectificare și astfel mă simțesc dator cu unele lămuriri.

Într-un număr al ziarului »Curierul«, care în timpul din urmă a devenit un »fel« de tribună administrativă, a apărut un comunicat prin care se spunea că, subsemnatul mi-aș fi pretat în reprezentantul și aș fi vorbit în numele notarilor din județul Arad, deci pe scurt vreau să se știe că, în viața mea n'am reprezentat încă notarii din județul Arad, nici nu vreau să-i reprezint vre-odată, nici n'am vorbit în numele lor undeva, dar în viitor se poate-că voi vorbi și cred că, nu voi comite prin aceasta o crimă.

La fel, în numărul din 21 Iulie al ziarului »Înainte«, ca și în numărul penultim al ziarului »Curierul« a apărut o știre despre adunarea notarilor din jud. Sălaj, în cadrele căreia se fac unele insinuări la adresa dlui Dr. Ioan Stoica, secretar (nu prin delegație) județului Cluj. E bine deci să se știe că, președintele Asociației Funcționarilor Administrativi din Ardeal și Bănat este Dl dr. Petre Roșca, inspector general administrativ și nu Dl Dr. Ioan Stoica, iar acțiunea opozantă cu caracter izolat din sânul Asociației Notarilor, nu a fost inițiată de susnumitul, ci de către mai mulți notari în funcțiune, iar dacă e vorba de izolare, ea trebuie căutată în alte părți și nu la cei din jurul revistei »Cuvântul Notarului«, care n'a dus vre-o companie cu dedesubturi, ci și-a urmat poate scopul pentru care a trebuit să apară și pe care-l cunosc cei cari au fost prezenți la adunarea generală a Uniunii, din 24 Mai a. tr. și la cele pregătitoare, din 22 și 23 Mai, când susnumitul a fost scos de pe arenă, în baza învenției că, nu e notar activ.

Dl Stoica nu urmărește scopul arătat în știrea chestionată, — de a se alege președinte al Uniunii, iar mie mi-a declarat în repeșite rânduri solemn și răspicat că, vrea să fie un simplu ostaș al Uniunii, de care îl leagă un trecut vijoros, dar frumos pe de-o parte și dacă a ripostat la lovitura nedemnă de copită, ar fi făcut-o și alții în locul și în situația lui.

Ca să nu mai insist asupra unor spre a nu se îmbogăți prea tare unii slujbași comunali și se presupune că, cassarul cu o leafă de 2—500 lei lunar, primarul la fel și notarul cu leafa primită dela stat, care a fost în atâtea rânduri amputată, vor răspunde pentru sumele ajunse la prescripțiune, cu întreaga lor avere mobilă și imobilă, și atunci, când remiza pe care li-o garantează legea, nu li-se acordă, numai de dragul unui abuz momentan, care nu poate fi justificat prin nimica.

Prin cele relatate nu vreau să-l scot pe notarul comunal de sub anumite obligăminte, nici să-i impun o situație specială. Am relatat poate unele adevăruri, cari multă vreme nu mai pot sta tănuite și cari reclamnă luarea de măsuri urgente și echitabile, nu în interesul notarului, ci în interesul administrației și al acelor urgișiți, cari șomează cu diploma în buzunar.

Ioachim Sasu
notar

lucruri, cari mai bine ar fi stat ascunse, este un început de conciliațiune, un fel de armistițiu între Cluj și Jibou și aceasta în vederea votării legii Administrative, însă nu este exclusă o pace definitivă, cu anumite condițiuni din ambele părți.

Gurile rele au totdeauna mai multe de spus, decât știu și prin aceasta se induce în eroare reprezentanții presei și se dă loc chiar la procese de calomnie prin presă, în cari ziaristul ține spatele și nu informatorul de ocazie, deci uneori ar mai trebui verificate știrile culese.

Fiind vorba de o nouă strângere a rândurilor în fața evenimentelor de ordin general și văzând că, ziarul »Înainte« ne deschide din nou coloanele sale, dându-ne un spațiu destul de larg pentru expunerea doleanțelor, repet »Chemarea« ce am făcut-o în numărul prim al acestui ziar, recomandând totodată atenției tuturor colegilor de bine acest ziar, care ne-a apreciat și ne apreciază și care ne susține interesele în mod dezinteresat.

Urmează deci, să ne așternem păsurile pe hârtie și să sprijinim cu toții — după putință — ziarul »Înainte«.

Ioachim Sasu
notar

O scrisoare

Primim:

Domnule Redactor,

Cred că sunt în asentimentul celor mai mulți colegi, exprimându-vă mulțumirile noastre pentru atențiunea ce dați mișcării administrative, punând la dispoziție o pagină din valorasul ziar »Înainte«, pentru susținerea luptei noastre.

Așa înțelegem și noi, ca să vă dăm tot concursul sprijinindu-vă cu ce putem. Fără să ne fi cerut ceva — măcar publicații pe cari le plătesc așa de gras primăriile, Dr. ați pus la dispoziția noastră o gazetă cu frumos trecut și plină de dreptate.

Alăturat îmi permit a vă trimite o listă despre persoanele cărora vă rog să le expediați regulat ziarul.

Primiți vă rog mult stimate domnule redactor asigurarea deosebitei mele stime.

Oct. Crișan
notar

Toma, Ghiță și Chimu,
redactează

»Gura Satului«

suplimentul ziarului »ÎNAINTE«

Cețiți Joi, plăcuta foaie,

cu neîntrecutele și gustoasele articole ale celor 3... mușchetari.

Primăria Pâncota, jud. Arad.

Nr. 1327/1935.

Publicațiune

Primăria comunei Pâncota, jud. Arad, în ziua de 26 August 1935, orele 11 va da prin licitație publică pe timp de 5 ani — începând cu 1 Maiu 1935 — 30 Aprilie 1940, — dreptul de vânat asupra ailor 6540 jugh. cadastrale.

Prețul de strigare 2000 Lei anual.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din Legea Contabilității Publice.

Amatorii vor depune odată cu ofertele, garanția de 5% și autorizația prevăzută de art. 13 L. V.

Caietul de sarcini se poate vedea zilnic în orele oficiale, la Primăria comunală.

Pâncota, la 16 Iulie 1935

Primăria.

Dela o săptămână la alta . . .

Din țară

PRINDEREA UNEI BANDE DE HOȚI DE CAI LA ARAD

Lui Tonea Ion, zis Bobiș, din comuna Șepreuș, i s'au furat lumile trecute doi cai. Deasemeni și dela Marta Simion s'a furat, la 9 Iulie, un cal de cavalerie.

Plutonierul Bâldea Ioan, șeful postului de jandarmi din Șepreuș, a condus cercetările, cari au dus la identificarea hoților. Aceștia sunt țigani: Toma Stana, zis Neamțu, Ion Cărpinișan și Anghel Ștefan.

Hoții au recunoscut furtul și au declarat că au vândut caii cu 10.000 lei, însă nu știu cui.

Cazul se cercetează pentru a se găsi cumpărătorul cailor furați.

ATAC BANDITESC IN JUD. ILFOV

O bandă de tâlhari a atacat magazinele comercianților Gh. Adam și Vasile Vasilache din comuna Cocioac jud. Ilfov.

După devastarea prăvăliei și când bandiții se pregăteau să plece, trecea pe acolo Gh. Boboc, fost administrator al domeniilor Coroanei din Paris și colonel în rezervă, care surprins de mișcarea ce se producea în prăvălie s'a apropiat. Bandiții au văzut că sunt descoperiți, iar Boboc apropiindu-se neprevăzător, în momentul când a sosit pe pragul casei, o lovitură în cap l-a amorțit, însă a rezistat și s'a încins o luptă pe viață și pe moarte.

Bandiții lăsându-l pe Boboc în nesimțire și fiind înarmați au dispărut în întuneric. Țăranii cari plecau la câmp l-au găsit eri dimineață mort în fața prăvăliei într-un lac de sânge. Bandiții asasini au fost prinși.

NENOROCIRE PE PRUT

Tânărul Gh. Caraman din Galați, voind să se scalde, cu câțiva prieteni în Prut și neștiind să inoate s'a inecat.

COPII INECAȚI

Copilașul Barbu I. Oprea, de 3 ani, dintr-o comună de lângă Constanța, pe când făcea baie în Dunăre, a fost luat de curentul apei și s'a inecat.

Altul, Gh. Olariu, dela colonia CFR din Carmen Sylva, s'a inecat în mare.

Cum nu-și dau seama părinții de supravegherea copiilor!

ARAD RECOLTELE IN BOTOȘANI

În comuna Manolești (Botoșani) s'a aprins o arie pe care era strâns grâul depe 20 ha., și care urma să fie treerat.

Lângă Botoșani, cartierul așa zis Isovoia, s'au aprins toate arile cu grâu. Pagubele sunt foarte mari.

RELUAREA CIRCULAȚIEI PE VALEA PRAHOVEI

Săptămâna trecută s'a reparat podul pe care trec trenurile peste Valea Largă, din care cauză circulația a fost întreruptă pe linia Sinaia-Ploiești.

Lucrările pentru repararea podului fiind terminate, circulația trenurilor a fost reluată.

FALSIFICATORI DE BANI

La Oradea a fost prins un cunoscut bijutier care falsifica monede de 100 lei. El era în legătură cu un comerciant care-i plasa banii falși.

O FAMILIE INTREAGA SE SINUCIDE

În Lupeni s'a întâmplat o îngrozitoare sinucidere. Soția unui muncitor, care suferea de mai mult timp de o boală incurabilă s'a hotărât cu soțul ei să se sinucidă.

Soțul cu un glonte, tras în tâmplă dreaptă și eșit prin ochiul drept, soția a bând esență de oțet, iar copilul de 9 ani, tot cu un glonte, și-au pus capăt zilelor.

100 CASATORI ODATA

Astăzi va avea loc în com. Nehoiu din jud. Buzău, în prezența dlui dr. C. Angelescu, ministrul instrucțiunii, căsătoria civilă și religioasă a 100 de perechi cari au trăit în concubinaj până acuma.

Din lume

S'A TERMINAT ANCHETA ASASINATULUI DELA MARSILIA

Cercetarea cauzelor cari au dus la asasinarea Regelui Alexandru al Jugoslaviei și a lui Barthou, s'a terminat. Dosarele cu rezultatele anchetei au fost trimise tribunalului din Aix en Provence unde se va judeca probabil procesul în Octombrie.

FRANȚA INTĂREȘTE SOMALIA FRANCEZA CU TRUPE

Ca măsură de prevedere contra agitațiilor ce ar putea rezulta printre triburi, în urma diferendului italo-abisian, s'a hotărât întărirea trupelor din Somalia franceză.

Compania de tiraliori senegalezi va fi completată până la efectivul unui batalion, prevăzută cu materialul însoțitor respectiv. Deasemenea se vor trimite unele elemente de aviație.

CONFERINȚE MICII INTELEGERI SE VA ȚINE LA BLED

Conferința Micii Intelegeri se va ține la Bled, în ziua de 29 August, simultan cu conferința de presă.

Directorii de presă se vor întruni la 28 August.

D. N. Titulescu va rămâne în concediu până în preajma Conferinței Micii Intelegeri.

De comun acord cu d-nii Beneș și Stoiadinoviți, d. Titulescu, președinte în exercițiu al Consiliului permanent, va fixa orănea de zi a conferinței.

Prerogativele prezidențiale, vor fi trecute de d. Titulescu asupra d-lui Stoiadinoviți.

Problemele danubiene vor fi examinate în lumina noilor evenimente.

UN MAGAZIN DE BIJUTERII JEFUIT ÎN ZIUA MARE

Mai mulți bandiți cu o îndrăzneală nemaipomenită au prădat un magazin de bijuterii de pe Broadway din America. Bandiții au intrat ziua la amiază într-o prăvălie. Dându-se drept cumpărători au cerut să-și se arate câteva piese de mare valoare. În văzul numeroșilor trecători și la 50 pași de un polițist ei au deschis vitrina de unde au scos un colier de rubine ce aparținea Mariei Antoinette, regina Franței. Ei au luat și certificatul colierului. Cu o pradă evaluată la 250.000 dolari au reușit să părăsească neturburați magazinul. După ce legaseră pe patronul și funcționarul magazinului ei au dispărut.

O DESCOPERIRE SENZAȚIONALĂ

Ziarul »Newyork Times« anunță că în laboratorul corpului de semnalizatori ai armatei americane din Fort Monmouth (New Yersey) s'au descoperit niște raze cu cari se pot recunoaște vapoare și aeroplane inamice, chiar când acestea se găsesc la peste 50 mile depărtare de coastă. Întreprinderile electrice contruiesc în prezent aparate cu cari se va perfecționa descoperirea. Alte amănunte sunt păstrate în cel mai strict secret. Fortul Monmouth, unde se fac aceste experiențe, este păzit cu străjnicie.

D. Mareșal Averescu a părăsit țara, plecând la Kissingen, pentru a urma obișnuita cură.

Președintele Partidului Poporului se va inapoia în țară la începutul lunii Septembrie.

Cum e ocrotită hoția?

Spoliațiunea publicului cu sifonul de 6 lei

Nu prea suntem obișnuiți cetățenii acestei urbe, cu o grijă oarecare din partea d-lor dela Primărie, pentru ca lumea să nu fie jefuită cu prețurile articolelor de consumație pe piața Aradului.

Birocratismul stupid înlocuiește ori ce inițiativă și mai ales voință pentru înfrânarea speculei jidovești, ce își bate joc de publicul consumator sub văzul și toleranța autorităților.

În timp ce fericirii muritori, funcționarii la finanțe, poliție, siguranță, Primărie, se bucură de 50% reducere la consumație în localurile publice, — (un fel de mită deghizată) — noi cetățenii muritori de rând, plătim lui Leipnicker cafeaua neagră cu 18 lei, vinul ordinar de pe podgorie cu 60 lei kg.

Ce întrece însă măsura acestui jaf ca în codru, este escrocharea publicului din partea fraților în ortodoxie Révész, proprietarii »Fabricelor Unite de ape gazoase din Arad«.

Sifonul, a cărui producție costă 50 bani, este vândut cu 5—6 lei sticia.

Se poate închipui veniturile fantastice de milioane realizate de această jidovime spoliatoare, care cumpără presa întreagă să tacă, corupe pe funcționari și împiedecă ori ce concurență.

Cu 3 ani înainte, scriitorul acestor rânduri, ca reprezentant al unui client, am exoperat cu multă greutate și în

contra tuturor obstacolelor Drului Cucu dela Primărie, înființarea unei noi fabrici de sifon în Arad. Ca prin minune, fabrica lui Révész a redus prețul sifonului dela 5 lei la 1 leu:

Urmarea a fost după câteva săptămâni, că ovreii Révész au cumpărat fabrica clientului meu, pentru a nu le face concurență și urcând din nou prețul la cel de azi.

Cu puțin înainte, era vorba ca Primăria să facă o fabrică de sifon, însă chestia a fost inermantată, — de sigur în urma intervențiilor lătrălnice a ovreilor dela »Fabricile Unite Révész«.

Cunoaștem un singur om de ispravă din cei numiți de guvern la conducerea Primăriei, pe profesorul Constantinescu, căruia ne adresăm cu aceste rânduri și căruia îi cerem să pună în cumpană toată autoritatea Dsale și să uzeze de toate mijloacele, pentru a înfrâna hoția ce se face în Arad cu prețul sifonului.

Aflăm că soția unui funcționar al Primăriei Arad, a solicitat dreptul de a înființa o nouă fabrică de sifon în Arad.

Suntem în așteptare, dacă îi va fi aprobată și dacă Révész et Comp. nu o vor acapara, pentru a putea continua jefuirea cetățenilor, sub oblăduirea autorităților noastre, n'aude, nu vede.

Dr. Dante German

Viața politică

SCADENȚA GUVERNULUI

Deși suntem în vacanță și lumea credea că vom fi lăsați în liniște câteva timp, totuși evenimentele politice sunt de așa natură că putem spune că viața politică este în plin toi. Situația guvernului, care se părea că e foarte bună, pe zi ce trece este tot mai critică, iar raporturile dintre d. Dinu Brătianu și grupările răzlețe din partid sunt cât se poate de mari.

În legătură cu aceste ziarul »Indreptarea« scrie:

Două mari dificultăți stau în calea guvernului.

»Prima este de natură financiară. Bugetul nu se poate echilibra; toate comunicatele date presei în această privință sunt lipsite de temei și de realitate. Incasările Tezaurului sunt cu mult sub prevederile bugetare.

Pe de altă parte guvernul are datoria de a face două operațiuni de transfer, imposibil de realizat din cauza lipsei de deșize. Trebuie transferate 714 milioane în contul datoriei publice și 100 milioane în contul Casei autonome a monopolurilor, iar Banca Națională nu poate face această operație.

De aceea guvernul și în special d. Victor Antonescu, ministrul finanțelor a însărcinat pe d. Victor Bădulescu, sub-secretar de Stat la acest departament, să se ducă la Paris pentru a căuta un aranjament care să poată soluționa această delicată problemă.

Dacă creditorii României n'u vor consimți la o suspendare temporară a plăților de transfer, atunci d. Victor Bădulescu le va propune o cesiune a redevențelor de petrol, venite Statului, pe un termen de 10 ani.

Aceasta ar fi un expedient de moment, iar nu o soluțiune, întrucât Tezaurul ar fi lipsit, în viitor, pe un termen destul de lung, de un venit sigur provenind din vânzarea redevențelor de petrol.

Dar chiar dacă s'ar ajunge la un acord — oricare ar fi — cu creditorii francezi, aceasta va repune, forțat, pe tapet chestiunea arieratelor datorite englezilor. Căci nu este admisibil ca să avem două măsuri: una față de creditorii francezi și alta față de cei englezi.

De aceea și chestiunea transferului se va complica și mai mult, fără ca guvernul să-i poată da o soluțiune.

Chestiunea politică este cunoscută. Dacă guvernul d-lui G. Tătărescu se angajează să deschidă Camerele în Octombrie și să procedeze imediat la strigările în vederea revizuirii Consti-

tuției, el va avea și remanierea și o situație oarecum consolidată.

Așa se explică pentru ce d. G. Tătărescu a căutat să impacă pe d. Dinu Brătianu, în speranța că d. Titulescu va isbui să convingă pe președintele partidului să dea sprijinul său guvernului pentru revizuirea Constituției. Or, se pare că tocmai aci stă marea dificultate. D. Dinu Brătianu se arată foarte recalcitrant, și preferă să facă pe această chestiune, cauză comună cu celelalte formațiuni de opozițiune, împiedicând o revizuire a Constituției, pe cale normală decât să dea sprijinul său la o revizuire care s'ar face în alt cadru decât cel dorit de partidul liberal.

Pentru aceste considerațiuni situațiunea guvernului actual este privită de toată lumea politică cu neîncredere și având un caracter de scurt provizorat.

Față de cele de mai sus, se lucrează foarte mult pentru o reintregire a partidului liberal. Locurile bine informate susțin că: împrejurările politice de azi reclamați forțe politice puternice și deci se impune o unificare a partidului liberal, adică unirea vechilor liberali cu partidul condus de d. Gh. Brătianu.

În acest scop — scria ziarul — se duc tratative între cele două părți precum și cu partidul poporului pentru o acțiune politică comună.

Ori cum va fi, un lucru este cert: scadența guvernului se apropie...

In Africa a început războiul

Așa după cum am vestit pe celitorii războiul italo-abisian este în față.

În timp ce Liga Națiunilor se pregătește să aranjeze conflictul dintre aceste două popoare, pe teren, în Africa au început deja ostilitățile.

Detasamentul italian pătruns pe teritoriul abisian a fost atacat de trupel abisiene.

Telegramele sosite din străinătate ne informează că, în fața acestor lucruri atât italienii, cât și abisienii se pregătesc intens. Abisienii își întăresc frontiera, deplasând mari trupe cari s'au făcut zid atacurilor italiene. Pe de altă parte Japonia pune umărul, ajutând armata lor.

Italienii sunt, deasemeni, îndărjiiți și și pun toate puterile în organizarea luptei. După câte se anunță, ei voesc ca ofensiva s'o înceapă în Septembrie. Ce va fi, numai D-zeu poate ști.